

meget. At de svenske Statsbaner kører med Tab endnu, er muligt, men sikkert er det, at hvis vi havde brugt samme Fremgangsmaade som i Sverige med Hensyn til vor Jernbanepolitik, havde det Tab, vore Statsbaner kører med, været væsentlig mindre, end det er nu. Jeg er ikke vis paa, selv om vi gik til en saadan Forhøjelse af Jernbanetaksterne, som de konservative Medlemmer i Skatteudvalget i Forbindelse med Venstres Medlemmer har foreslaaet, af 20 til 30 pCt., at det vilde kunne udligne Underskuddet; det kunde godt være, at vi fremdeles kom til at køre med noget Tab, men det vilde da i hvert Fald formindske Underskuddet meget betydeligt. Jeg tror vedblivende, man rolig kan paastaa, at Ministeriets Jernbanepolitik baade er uforstaaelig og uforvarlig. Men selvfølgelig er det Ministeriet, der har Ansvaret for den Politik i første Række, trods det, at Trafikministeren nu i sin Tale vilde lægge Ansvaret fra sig over paa Rigsdagen. Nej, det gaar ikke. Det er det siddende Ministerium, der har Ansvaret for, hvilken Politik der føres med Hensyn til de forskellige Forhold, først og fremmest ogsaa Ansvaret for den finansielle Politik, der føres. Rigsdagen har sit Ansvaret, men Ministeriet har det i første Række. Til disse Bemærkninger tror jeg, jeg kan indskrænke mig; jeg tror ikke, vi kommer stort nærmere til hinanden ved en fortsat Drøftelse.

Ja, jeg vil dog endnu sige til det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Riche-lieu), at jeg er enig med ham i, at det er store Skatter, vi lægger paa en stor Del af Landets Borgere, og jeg tror ogsaa, vi er gaaet til Tilladelighedens yderste Grænse. Jeg tror ikke, det vilde have været klogt eller rigtigt at gaa højere; men efter som Forholdene ligger, efter som Selskaber og Personer har tjent ikke blot under Krigen, men ved Krigen, tror jeg, det er forsvarligt, at vi er gaaet saa højt, som vi er gaaet. Jeg skal ogsaa minde om, hvad den højtærede Finansminister allerede har nævnt, at der var fuld Enighed ogsaa i Landstingsudvalget om at gaa til de 30 pCt. med Hensyn til Merindkomstskatten. Men jeg er ganske uenig med det ærede Medlem i, at det vilde have været bedre, om man havde paalagt lavere Skatter og optaget nogle flere Laan og derved kastet Byrderne i endnu større Grad over paa Efterslægten, end vi gør. I Eftertiden vil der blive Borgere, der vil tjene mange Penge — eller saadant noget lignende var det, det ærede Medlem sagde. Jeg ser

ikke saa lyst paa Eftertiden. Jeg mener, at vi skal paatage os saa meget af Dagens Byrder, som vi nogenlunde kan nu; der skal nok blive rigeligt for Efterslægten at bære paa endda.

Hey: Den højtærede Finansminister rettede et bestemt Spørgsmaal til mig; Spørgsmaalet lød saaledes, om jeg ikke fandt Ministerens Standpunkt rimeligt, naar han fastholdt dette, at hvis han skulde gaa med til Forhøjelse af Statsbanetaksterne, vilde han ogsaa have Lovforslaget om Ejendomsskyld gennemført. Dertil maa jeg sige: Jo, det fandt jeg ganske rimeligt; men jeg maa nok sige, at jeg ikke her taler paa mit Partis Vegne. Men ligesom jeg fandt det rimeligt, vil jeg sige, at den Udvej kan muligvis findes endnu. Lovforslaget er jo i Udvalg, og der er ikke stillet Forslag om dets Forkastelse. Vi ved ikke, hvad Tiden vil bringe, men jeg haaber, at den højtærede Minister fremdeles bliver staaende der, hvor han staar, saa han kan gaa med til en Forhøjelse af Jernbanetaksterne. Men paa den anden Side vilde jeg ikke have anset det for urimeligt, om Regeringen allerede tidligere havde foreslaaet Jernbanetaksternes Forhøjelse.

Overfor den højtærede Minister for offentlige Arbejder, som bebrejdede mig, at jeg stod paa mit Standpunkt, men ikke kom videre end til at hævde det, og at det ikke var muligt at komme til frugtbar Forhandling med mig, maa jeg sige, at i Dag har jeg unægtelig ikke fundet Anledning til at gaa videre. Den højtærede Finansminister bebrejdede baade den ærede Ordfører (Dalsgaard) og mig, at vi kom her i Salen med et Spørgsmaal om Jernbanetaksterne, som i Øjeblikket var Forhandlingen uvedkommende, og saa var der ingen Grund til nu at optage denne Diskussion. Jeg tror for Resten heller ikke, den vilde være meget frugtbringende; efter hvad den højtærede Minister for offentlige Arbejder nu har sagt, mærker jeg tydeligere end før, at det, der skinner igennem, er dette, at han ikke vil være med til at forhøje nogen af disse Takster, der kan medføre Fordyrelse for den ene eller den anden, hvad enten det angaar Rejser eller Varer, der forsendes med Jernbanerne.

Den højtærede Ministers Udtalelse om Det forenede Dampskibsselskabs Stilling, maa jeg sige, er mig ganske uklar. Jeg tror ikke, at Det forenede Dampskibsselskab har forhøjet sine Takster for at tjene Penge, eller at det netop har inddraget Ruter for at tjene Penge. Jeg tror, at